

OBSAH

Úvod	11
1 Metafyzika jako přirozená vloha a jako věda	20
1.1 Nutnost metafyziky	20
1.2 Metafyzický pojem jsoucna jako předpoklad myšlení vůbec	22
1.3 Struktura a myslitelnost jsoucna	26
1.4 Meze a aporie klasické metafyziky	31
1.4.1 Základní metafyzický problém	31
1.4.2 Aporie řešení problému identity a diference v analogii jsoucna	37
1.4.3 Aristotelská teorie možnosti a uskutečnění vzhledem k reflexi fenoménu lidského tvoření a vystoupení radikálně nového	41
1.5 Metafyzika a dějiny	51
1.5.1 Metafyzika jako přirozená vloha lidského ducha umožňuje dějiny	51
1.5.2 Dějinnost je vnitřním momentem metafyziky	55
1.5.3 Metafyzika jako základní intelektuální moment lidské aktivity a dějinnost jako aktivní vztah k minulým určením aktivity vůbec se uzásadňují v interpersonálním dialogu	57
2 Absolutní pravda a dialog	64
Úvodem	64
2.1 Termíny	67
2.2.1 Popíráme-li existenci absolutní pravdy, pak ji eo ipso zároveň tvrdíme. Nelze ji však dokázat formálně-logickým postupem, nýbrž pouze prokázat jako nutně implikovanou v dialogu (1. teze).	68
2.2.2 Existenci absolutní pravdy nelze zpochybnit. Proto noetika nemůže formulovat svůj základní problém,	

aniž předpokládá jeho pozitivní řešení (2. teze).	69
2.2.3 O existenci absolutní pravdy máme přirozenou jistotu, jejíž poslední motivy však nemůžeme žádnou reflexí vyzvednout k výslovnému vědomí (3. teze).	71
2.2.4 Absolutní pravda je pravda konání, v němž se cyklicky vzájemně určují momenty poznání, chtění a bytí. Je tedy jednota v rozlišení pravdy logické, morální a ontologické (4. teze).	81
2.2.5 Absolutní pravdy nemůžeme dosáhnout, ale můžeme se k ní blížit v dialogu (5. teze).	86
2.2.6 Dialog, jehož předpokladem i cílem je absolutní pravda, má dimenzi vertikální, zprostředkovanou dimenzí horizontální (6. teze).	90
Závěr 2. kapitoly	93
3 Identita a relevance	97
Úvodem	97
3.1 Vysvětlení termínů a formulace problému	99
3.2 Základní metafyzická otázka	104
3.2.1 Co je metafyzika?	104
3.2.2 Reflexe: Klade se základní otázka metafyziky legitimně?	105
3.2.3 Vypracování základní metafyzické otázky	106
3.2.4 Reflexe: Vztah ontologie a logiky	107
3.2.5 Základní zkušenost Nic a její důsledky	108
3.3 Transcendentální reflexe nad otázkou jako takovou	111
3.3.1 Dialektika otázky	111
3.3.2 Bytí při sobě jako tazatelnost	113
3.3.3 Aporie transcendentální metody	114
3.4 Otázka po transcendentální subjektivitě	115
3.4.1 Pokus o řešení mimo horizont teoretické otázky: Já jako sebekladení je svou povahou praktické	116
3.4.2 Dvojí dimenze otázky	117
Závěr 3. kapitoly	119
S u m m a r y : Identity and relevancy	121
Z u s a m m e n f a s s u n g : Identität und Relevanz	122
4 Pravdivost člověka a světa v lidském duchu	123
4.1 Pravdivost vlastní existence	123
4.1.1 Výchozí otázka	123
4.1.2 Implikovaná otázka	126

4.1.3 Doplnující otázka k implikované otázce	129
4.1.4 Doplnění výchozí otázky	132
4.1.5 Závěr oddílu 4.1	133
4.2 Teorie konverze – univerzální filosofická teorie?	136
4.2.1 Problém: Ztráta nebo nalezení identity v konverzi?	136
4.2.2 Dvojí pojetí základu identity v konverzi: odpovědnost vůči preordinovanému nároku (Palouš) nebo přijetí sebe (Rahner)	137
4.2.3 Identita v překročení a proměně, předznačená v základním vztahu vědomého života ke světu (Henrich)	139
Závěr 4. kapitoly	143
Závěr	146
1. „Co po metafyzice?“	146
2. Východisko v jednání	148
3. Rekapitulace a výhled	153
Resumé	157
Seznam použité literatury	159